

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoE/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124203500
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:7124203500.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Kalinákovej a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci oprávneného otca Z. T. Y., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom E. Č. XXX/XX, X.Š.-Y., zastúpeného JUDr. Kristínou Malou Piovarčiovou, PhD., advokátkou, Štúrova č. 20, Košice, proti povinnej matke J. J. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom W. Č. XXXX/XX, X.-Y., zastúpenej JUDr. Slavomírou Huszthyovou, advokátkou, Za amfiteátrom č. 10, Košice, v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťaťa J. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom W. Č. XXXX/XX, X.-Y., zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v X., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Mestského súdu Košice č. k. 41Em/2/2024 - 375 zo dňa 25.2.2025. takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje uznesenie.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh oprávneného otca na nariadenie výkonu rozhodnutia Okresného súdu Košice I sp.zn. 18P/47/2023 zo dňa 19.4.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7CoP/49/2023 zo dňa 19.6.2023, ktorým bol nariadeným neodkladným opatrením dočasne upravený styk otca s maloletým dieťaťom bez prítomnosti matky tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletým každý párnny týždeň kalendárneho roka v pondelok od 15:30 hod. do 18:30 hod., od piatka od 15:30 hod. do nedele do 18:00 hod. - každý nepárny týždeň kalendárneho roka v utorok od 15:30 hod. do 18:30 hod. a vo štvrtok od 15:30 hod. do 18:30 hod. s tým, že otec si maloletého v určenom čase prevezme v školskom zariadení a po skončení styku ho matke odovzdá v mieste jej bydliska a v prípade neprítomnosti maloletého v školskom zariadení si otec maloletého prevezme v mieste bydliska matky, kde ho po skončení styku matke odovzdá. Matka je zároveň povinná maloletého na styk s otcom riadne a včas pripraviť. Súd prvej inštancie súčasne žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania o výkon rozhodnutia podľa § 57 CMP.

2. Rozhodnutie súd právne odôvodnil ustanoveniami § 370 a nasl., tiež § 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (CMP), keď po preskúmaní skutkového stavu, vypočutí účastníkov, vrátane zisťovania názoru maloletého dieťaťa, po oboznámení sa s listinnými dôkazmi a pripojenými spismi, mal za preukázané, že nie je dôvod na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia. Konštatoval, že nepochybne dochádza k plneniu povinnosti zo strany matky v zmysle rozhodnutia súdu a maloletý sa s otcom stretáva, čo potvrdil aj otec dieťaťa na pojednávaní dňa 9.11.2023, ako aj dňa 17.9.2024 vo veci sp. zn. 41P/30/2020, a tiež naposledy na pojednávaní 12.11.2024 v konaní sp. zn. 41P/154/2024, aj keď nie vždy v súlade s vykonateľným rozhodnutím, napríklad keď maloletý ochorie. Matka sa však s otcom následne pokúša dohodnúť na náhradných termínoch, ktoré sa aj postupne realizujú s odstupom času a podľa zdravotného stavu dieťaťa, ktoré je často chorľavé, preto to trvá dlhší čas kým dôjde k nahradeniu nezrealizovaných stykov. Toho času nie je potrebné vynucovanie styku súdnou cestou v

rámci konania o výkon rozhodnutia. Odlišné predstavy otca o stretávaní sa s maloletým a súvisiace zistenie najlepšieho záujmu dieťaťa za súčasnej situácie, kedy bolo nariadené znalecké dokazovanie za účelom rozhodnutia vo veci samej o rozvod a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, teda nielen formou neodkladného opatrenia, presahuje rámec tohto konania. Napokon, vzhľadom na vysoko konfliktné vzťahy v rodine, prihliadajúc a vychádzajúc aj z priebehu ďalších konaní vedených medzi účastníkmi, i s ohľadom na zdravotný stav maloletého súd nemohol vo veci rozhodnúť v lehote šesť mesiacov v zmysle § 377 ods. 1 CMP.

3. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ Civilného sporového poriadku, považujúc za nevyhnutné, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a nariadil výkon neodkladného opatrenia, aby využil možnosť, ktorú mu zákon dáva k dispozícii na to, aby jeho prostredníctvom poskytol ochranu maloletému dieťaťu tým, že povinnú donúti dodržiavať vykonateľné rozhodnutie súdu. Namietal nedostatok riadneho a preskúmateľného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, keď z bodu 28. odôvodnenia nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s predloženým výpisom nezrealizovaných termínov styku a tým, z akého dôvodu sa nezrealizovali. Prevzatie argumentácie matky, ktoré nie je v súlade so skutočným stavom, bez riadneho odôvodnenia, považuje odvolateľ za neudržateľné a v rozpore so základným právom na spravodlivý súdny proces, ktorý je garantovaný v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Odvolateľ tvrdí, že matka nedodržiava súdom nariadený styk, bráni mu v styku s maloletým a odmieta nahrádzať nerealizované termíny styku, hoci ju o to dlhodobo a opakovane žiada tak ústne, ako aj písomne. Matka jeho žiadosti ignoruje alebo predstiera ochotu nahradiť nerealizovaný styk náhradným termínom, ktorý ale s odstupom času nezodpovedá rozsahu nerealizovaného styku s tým, že príležitostí na náhradu nerealizovaných termínov styku bolo veľa. Súd opomenul prihliadnúť jednak na názor maloletého, ktorý k nemu chodí rád, ako aj na záznamy o nerealizovaných stykoch, na ktorých sa s matkou zhodli. Súd tak nesprávne vyhodnotil dôležitosť jednotlivých dôkazov a ich pravdivosť, čo následne premietol do nedostatočne odôvodneného rozhodnutia, porušujúceho právo na spravodlivý súdny proces. To, že tvrdenia o realizácii nerealizovaného styku a pokusoch o dohodu zo strany matky sú klamlivé a ničím nepodložené, preukázal už na súde prvej inštancie. V konaní nielen tvrdil, ale aj verifikoval svoje tvrdenia o tom, že matka si opakovane a dlhodobo neplní svoju povinnosť maloletého na odovzdanie riadne pripraviť a v čase a mieste ho odovzdať. Citujúc príslušné zákonné ustanovenia i judikatúru, poukázal ďalej odvolateľ na právo maloletého dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor vo veciach, ktoré sa ho týkajú. Uviedol, že maloletý má s oboma rodičmi dobrý vzťah a chcel by tráviť čas s nimi rovnomerne. Kolíznemu opatrovníkovi maloletý uviedol, že je s otcom rád, pretože je s ním zábava. Uviedol, že matka nechce, aby ku nemu (k otcovi) išiel na dlhšiu dobu, pretože si myslí, že niečo zanedbáva, čo ale nie je pravda. Maloletý sa tak dostatočne jasne vyjadril k otázke styku so a dokonca uvádza, že by s otcom chcel stráviť toľko času, ako s matkou. Nepovažuje preto za zrejmé, akým spôsobom súd prvej inštancie dospel k záveru, že by bol nútený výkon rozhodnutia nesúladný s najlepším záujmom maloletého dieťaťa, keď samo dieťa uvádza, že má o otca záujem. Odvolanie odôvodnil aj novými skutočnosťami, a to, že v priebehu roka 2024 vždy, keď mu matka neodôvodnene neodovzdala maloletého, podal oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Všetky priestupkové konania boli Okresným úradom Košice odložené. Tieto oznámenia podľa odvolateľa potvrdzujú skutočnosť, že matku nie je možné donútiť k plneniu si povinností inak, ako výkonom exekučného titulu a nestačí apelovanie na dodržiavanie rozhodnutí súdov či oznámenia o priestupkoch. Dňa 10.2.2025 tiež podal na matku trestné oznámenie pre spáchanie trestného činu nebezpečné prenasledovanie. Dôvodom bolo opakované prenasledovanie jeho a maloletého počas realizácie styku, ktorý je už tak výrazne obmedzený, o čom predložil ako dôkaz dokumentáciu, tiež stav nerealizovaných stretnutí a školskú dochádzku maloletého dieťaťa. S poukazom na § 390 ods.2 CMP a zmenu exekučného titulu rozsudkom Mestského súdu Košice zo dňa 12.11.2024 vo veci vedenej pod sp. zn. 41P/154/2023, vyjadril tiež súhlas s pokračovaním v predmetnom konaní o výkon rozhodnutia, v ktorom bol právoplatne zmenený exekučný titul, lebo obe rozhodnutia upravujú styk s maloletým dieťaťom.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu okrem doterajších vyjadrení v konaní, navrhuje rozhodnúť podľa najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa.

5. Matka maloletého dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu opakovane poukazuje na správanie sa otca v čase, keď je dieťa v jeho starostlivosti, čo považuje za najzávažnejší problém a na odporúčania lekára v tejto súvislosti. Obdobne, poukazuje na sledovanie a prenasledovanie jej a dieťaťa otcom. K aktuálnym skutočnostiam poukazuje na konanie otca, ktorý sám nedodržiava súdne uznesenia a syna

podľa nového uznesenia vo veci sp.zn. 41P/154/2023 zo dňa 2.1.2025 bezdôvodne neodovzdal matke, termín si svojvoľne predĺžil až do 5.1.2025, svoj zámer jej vopred neoznámil, urobil tak až po odovzdaní syna, následne ju začal obviňovať z nedostatku liekov pre dieťa, ktoré mal presne vyrátané do 2.1.2025, zároveň úmyselne zavádzal políciu. Matka ďalej poukázala na skutočnosť, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie už bol právoplatný rozsudok Mestského súdu Košice zo dňa 12.11.2024, sp.zn. 41P/154/2023 v III. výroku, ktorým bol zrušený exekučný titul. Predmetný rozsudok v VII. výroku, ktorým bol upravený styk oprávneného otca s maloletým synom, napadla včas podaným odvolaním a teda nie je zatiaľ právoplatný. Domnieva sa, že v rámci tohto konania nie je možné nariadiť výkon rozhodnutia na základe predbežne vykonateľného rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 12.11.2024, sp.zn. 41P/154/2023 v VII. výroku, pretože tento nie je zmenou exekučného titulu, ale je novým samostatným rozhodnutím. Pokiaľ by dobrovoľne neplnila, čo jej ukladá označený rozsudok, mohol by oprávnený otec podať nový návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, prípadne by mohol súd začať nové konanie ex offo. Súd doposiaľ nevydal uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia, exekučný titul je právoplatne zrušený, pričom nové rozhodnutie o úprave styku, aj keby sa považovalo za zmenu exekučného titulu v širšom zmysle, nie je zatiaľ právoplatné, preto nie je, podľa matky, daný dôvod na postup podľa ustanovenia § 390 ods. 2 CMP.

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd, príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 2 ods. 1 a § 3 ods. 5 písm. c/ CMP, preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) a contrario, pričom dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za vecne správne, vrátane aplikácie príslušných ustanovení zákona a v plnom rozsahu odkazuje na relevantné závery v odôvodnení.

7. Nad rámec uvedeného v napadnutom rozhodnutí, i obdobne konštatujúc, odvolací súd v rozsahu odvolacích námietok primárne zdôrazňuje, že veci týkajúce sa maloletých detí sú vždy citlivou oblasťou, preto k použitiu donucovacích prostriedkov súd pristupuje s maximálnou opatrnosťou (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Reigado Ramos vs. Portugalsko).

8. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

9. Všeobecne platí, že návrh na výkon rozhodnutia súd zamietne vtedy, ak nedošlo k porušeniu povinnosti uloženej rozhodnutím alebo ak k jej porušeniu síce došlo, avšak z objektívnych príčin (stanovisko bývalého Nejvyššího soudu ČR zo dňa 10.5.1981 sp.zn. Cpj 228/81, uverejnené vo zvláštnom čísle Bulletinu Nejvyššího soudu ČR, roč. 1981).

10. Záujem maloletého dieťaťa na stretávaní sa s otcom odvolací súd vidí v potrebe udržiavania vzťahu medzi rodičom a dieťaťom v zmysle chápania ho ako vzoru a authority, ktorý s rastúcim vekom dieťaťa bude nadobúdať širšie rozmery (Nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II. ÚS 363/03). Rovnako si je potrebné uvedomiť potrebu spolupôsobenia rodiča - biologického otca na maloleté dieťa, pretože aj mužský prvok je a má byť schopný vhodným spôsobom napomáhať, napríklad aj pri liečení a zotavovaní dieťaťa, aj v rámci školských prác (uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci II. ÚS 554/04).

11. V predmetnej veci starostlivosti súdu o maloletého aktuálne bolo v relevantnom rozsahu úpravy styku maloletého dieťaťa s nepreferenčným rodičom - otcom rozhodnuté rozsudkom Mestského súdu Košice zo dňa 12.11.2024 vo veci vedenej pod sp. zn. 41P/154/2023 tak, že :

...

„III. Ruší uznesenie Okresného súdu Košice I sp.zn. 18P/47/2023 zo dňa 19.4.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7CoP/49/2023 zo dňa 19.6.2023.“

...

„VII. Otec je oprávnený stýkať sa s maloletým J. Y., nar. XX.XX.XXXX každý párnny týždeň v kalendárnom roku v stredu od 14:00 hod. do štvrtka do 18:00 hod., každý nepárny týždeň v kalendárnom roku vo štvrtok od 14:00 hod. do nedele do 18:00 hod. s tým, že otec si dieťa prevezme v školskom zariadení, ktoré dieťa navštevuje a odovzdá v bydlisku matky, v prípade, že dieťa nebude v školskom zariadení, prevezme si ho v bydlisku matky. Okrem toho je otec oprávnený stýkať sa s maloletým počas letných prázdnin vždy od 15.07. od 8:00 hod. do 30.07. do 19:00 hod., od 13.08. od 8:00 hod. do 27.08. do 19:00

hod. s tým, že maloletého si otec prevezme ako aj odovzdá v bydlisku matky. Počas jarných prázdnin každý nepárny rok od nedele predchádzajúcej prvému dňu jarných prázdnin od 17:00 hod. do stredy do 17:00 hod. s tým, že otec si dieťa prevezme ako aj odovzdá v bydlisku matky. Každý párný rok počas veľkonočných prázdnin od stredy predchádzajúcej prázdninám od 14:00 hod. kedy otec dieťa prevezme v školskom zariadení, ktoré dieťa navštevuje do soboty do 17:00 hod. kedy dieťa odovzdá v bydlisku matky, v prípade, že dieťa nebude v školskom zariadení, prevezme ho v bydlisku matky. Každý nepárny rok počas veľkonočných prázdnin od soboty od 17:00 hod. do utorka do 17:00 hod. kedy dieťa prevezme ako aj odovzdá v bydlisku matky. Počas Vianočných prázdnin každý párný kalendárny rok od 26.12. od 14:00 hod. do 02.01. do 17:00 hod. kedy dieťa otec prevezme ako aj odovzdá v bydlisku matky. Počas vianočných prázdnin každý nepárny rok od 23.12. od 17:00 hod. do 26.12. do 17:00 hod. a od 02.01. od 17:00 hod. do 06.01. do 17:00 hod. kedy dieťa otec prevezme ako aj odovzdá v bydlisku matky. „ VIII. Matka je povinná dieťa na styk s otcom vždy riadne a včas pripraviť a dieťa odovzdať otcovi, ako aj prevziať od otca. „

...

„XI. Tento rozsudok je predbežne vykonateľný doručením. „

12. Nevyhnutným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je nepochybné zistenie, že povinný z rodičov dobrovoľne neplní povinnosti uložené vykonateľným exekučným titulom, pričom v danom prípade je týmto aktuálne predbežne vykonateľný citovaný výrok VII. rozsudku zo dňa 12.11.2024, za súčasného zrušenia úpravy nariadeným neodkladným opatrením zo dňa 19.4.2023, ktorý oprávnený otec maloletého dieťaťa navrhol vykonať v predmetnom konaní. K aktuálnej úprave bežného styku a tiež k úprave počas prázdnin a sviatkov rozsudkom, ktorá doposiaľ pre podané odvolanie matkou nenadobudla právoplatnosť, súd pristúpil po vykonanom dokazovaní za účelom zastabilizovania rodinnej situácie, keď úprava predmetným neodkladným opatrením už nekorešpondovala s vývinovými potrebami a citovými väzbami maloletého dieťaťa. Uvedený predbežne vykonateľný rozsudok v rozsahu úpravy styku nemá však dôsledky ako to má na mysli ustanovenie § 390 ods. 2 CMP, kedy by súd mohol pokračovať, za splnenia zákonných podmienok, v konaní o výkon rozhodnutia. Zrušenie vykonateľného rozhodnutia súdom však znamená zánik exekučného titulu, t. j. samotného podkladu pre vykonávacie konanie, čo má za následok zastavenie vykonávacieho konania, v súlade s ustanovením § 390 písm. b/ CMP.

13. Súd prvej inštancie v danom prípade v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, pričom tento vyplýva aj z vykonaného dokazovania v aktuálne prebiehajúcich konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa, pričom zákon v takýchto prípadoch neukladá a nevyplýva to ani z judikatúry, aby súd vo vykonávacom konaní skúmal každú okolnosť každého jedného dňa prebiehajúceho alebo neprebíhajúceho styku nepreferenčného rodiča s maloletým dieťaťom, upraveného právoplatným súdnym rozhodnutím. Súd sleduje záujem maloletého dieťaťa na spolupodieľaní sa tohto rodiča na riadnej výchove a výžive dieťaťa hodnotovo a v celom rozsahu, či spektre napĺňania práva dieťaťa na rovnocennú výchovu oboma rodičmi. K tomu smeruje aj rozsah sledovania porušenia práva oprávneného na výkon jeho rodičovských práv. Nie je cieľom predmetného konania, tak ako to skonštatoval aj prvoinštančný súd, naplňovať subjektívne predstavy či už preferenčného rodiča alebo, ktorý pre výkon práva na styk je oprávneným. Ak je predmetom konania vo veci starostlivosti o maloleté dieťa úprava styku rodiča s maloletým dieťaťom, nemožno pri súdnom vynucovaní styku postupovať tak, aby sa návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia stal procesným prostriedkom slúžiacim výhradne na to, aby za akýchkoľvek okolností a tiež proti vôli a záujmom maloletého dieťaťa bola dosiahnutá ochrana hoci aj oprávneného záujmu jedného z rodičov na realizácii styku. Napriek úlohe povinnej osoby, ktorou je urobiť všetko pre to, aby maloleté deti na styk pripravila, môže nastať životná situácia, kedy pre určité dôvody nie je možné styk realizovať riadne alebo vôbec a to ak by realizácia rozhodnutia formou jeho výkonu by bola v rozpore so záujmami maloletých, predovšetkým ich právom na zdravý fyzický i psychický vývin. Zabezpečenie splnenia povinnosti, uloženej rozhodnutím, núteným výkonom by tak nebolo možné dosiahnuť bez súčasného porušenia práv dieťaťa, ktoré by mali byť bezpochyby právoplatným a vykonateľným rozhodnutím garantované. Držanie sa rigidne práv bez súčasného akceptovania a plnenia si povinností tým-ktorým rodičom nie je akceptovateľné a súd toto nemôže podporovať ani pri výkone autoritatívneho súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu je zisťovať, či sa povinná, v danom prípade matka maloletého dieťaťa, podrobuje rozhodnutiu alebo či existujú dôvody, pre ktoré sa povinná nemôže podrobovať rozhodnutiu, čo súd prvej inštancie náležite preskúmal jednak dokazovaním na nariadenom súdnom pojednávaní a jednak za pomoci kolízneho opatrovníka, vychádzajúc i zo známych mu skutočností v iných konaniach vo veci starostlivosti o maloleté dieťa.

Zamietnutie návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia zo strany súdu je odôvodnené aj v situácii, keď povinná osoba nemohla splniť svoju povinnosť maloleté dieťa na styk pripraviť a odovzdať bez vážneho ohrozenia jeho záujmov, napríklad na zdraví, bezpečí, úrovni starostlivosti, duševného, citového a telesného vývinu, osobnej integrity, atď. v zmysle čl. 5 Zákona o rodine.

14. K ďalšej námietke odvolací súd poukazuje na záver, že právo maloletého dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor vo veciach, ktorého sa týkajú je jeho nepopierateľným právom. V konečnom dôsledku však posúdenie záujmu dieťaťa prináleží súdu. Nemožno totiž pripustiť, aby bol v konaní zohľadnený výhradne názor maloletého dieťaťa bez zreteľa na všetky zistené skutočnosti a v súlade s takto vysloveným názorom, aby došlo k vyhláseniu autoritatívneho rozhodnutia súdu (porov. Uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 268/02).

15. V preskúvanom prípade je zrejмый pozitívny vzťah dieťaťa k oprávnenému otcovi, pre posilnenie a rozvíjanie ktorého je nutné zastabilizovať vzájomné vzťahy účastníkov s bezpodmienečným ohľadom na záujem, zdravotný stav, schopnosti a možnosti maloletého dieťaťa, na čo je potrebné zvoliť primeranú formu. Dlhodobé nerealizovanie styku dieťaťa s nerezistentným rodičom je z hľadiska jeho riadneho vývoja bez preukázania závažných dôvodov na strane oprávneného rodiča neakceptovateľné.

16. Aktuálne je vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa vykonávané dokazovanie v rozsahu rodičovských schopností a možností, vrátane vykonávania znaleckého dokazovania, v konaní vedenom Mestským súdom Košice pod sp.zn. 41P/30/2020 o rozvod manželstva a s tým spojenou úpravou rodičovských práv a povinností na čas po rozvode. Po vydaní právoplatného rozhodnutia vo veci samej, nateraz najmä v prípade úpravy stretávania rozsudkom Mestského súdu Košice v konaní pod sp.zn. 41P/154/2023 zo dňa 12. 11.2024, je žiadúce zautomatizovať nastavenú úpravu rodičovských práv a povinností v rozsahu stretávania v záujme riadneho vývoja a výchovy maloletého. Odvolací súd toto zdôrazňuje za zjavne nepriaznivej prognózy vývoja vzájomného vzťahu rodičov dieťaťa, vyplývajúcej z doterajšieho konania (tiež v uvedených konaniach mestského súdu) a to za stavu, že rodičom bola počas uplynulých rokov viacerými spôsobmi poskytnutá podpora a pomoc najmä kolíznym opatrovníkom, s cieľom prijať opatrenia na zlepšenie rodinnej situácie. Bez práce oboch rodičov na svojich osobnostných nastaveniach za odbornej pomoci, dieťa uviazne v psychicky náročnej záťažovej situácii, možné dôsledky čoho musia rodičia brať na zreteľ.

17. K ďalším námietkam odvolateľa odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 32 ods. 2 CMP, podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom v zmysle čl. 10 ods. 1, 2 CMP, dôkazy a tvrdenia účastníkov konania hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon a zároveň žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

18. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci po vykonanom dokazovaní na pojednávaní za prítomnosti účastníkov zistil skutočný stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Posúdenie realizácie výkonu právoplatného rozhodnutia o úprave stretávania sa oprávneného s maloletým dieťaťom a hodnotiace úvahy súdu na základe správne a zákonne vykonaných dôkazov bez mylnej interpretácie z nich vyvođených skutočností, nie je možné považovať za nesprávne skutkové zistenie.

19. Pokiaľ otec maloletej poukazoval na nevykonanie navrhovaných dôkazov, odvolací súd môže len zdôrazniť, že cieľom konania o výkone rozhodnutia upravujúceho styk rodiča s maloletým dieťaťom nie je riešenie vzájomných konfliktov rodičov a ich prípadných animozít, ale zabezpečenie toho, aby rodič, do ktorého osobnej starostlivosti nebolo maloleté dieťa zverené, mal možnosť sa stretávať s dieťaťom v čase určenom súdnym rozhodnutím. Je pravdou, že v danom prípade sa styk otca s maloletým nie vždy realizoval súdom stanoveným spôsobom a v stanovenom termíne. Dôvodom takejto situácie by však mali byť relevantné okolnosti, ktoré ojedinele vyvstanú v súvislosti s možnosťami a schopnosťami účastníkov v reálnom čase. Tu odvolací súd konštatuje zjavne subjektívny rozdielny výklad popisovaných situácií oboma rodičmi maloletých detí.

20. Na dôvažok k už uvedenému odvolací súd poukazuje na fakt, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam,

prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované zákonné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani aby prebral a riadil sa ním predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV.ÚS 252/2004, I.ÚS 50/2004, II.ÚS 3/1997, II.ÚS 251/2003). Za porušenie tohto základného práva teda nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súd zistí po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení, skutkový (skutočný) stav a po použití relevantných právnych noriem vo veci rozhodne za predpokladu, že jeho skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1 CSP.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP. Ustanovenie § 52 CMP je všeobecným pravidlom rozhodovania o trovách konania v konaniach vedených podľa ustanovení CMP. V danom prípade nie sú dané dôvody na rozhodnutie podľa iných ustanovení CMP.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).